

Místo s geniem loci

Jitka Fialová 14. 6. 2020

Je středa ráno. Vstávám v šest hodin. Snídaně, nachystat si svačinu a kávu do kelímku, a jako každou středu vyrazím pracovně směrem na státní zámek Jezeří. Naše firma zde obnovuje Divadelní sál. Cesta mi trvá kolem dvou hodin. Silnice jsou již několik týdnů poloprázdné, a tak je jízda autem plynulá. Projedu Prahou a vyjždím na teplickou dálnici. Otevírají se mi nádherné pohledy na České středohoří. Dnes je krásná viditelnost. Míjím Říp a už vyhlížím Milešovku, před kterou uhýbám směr Most. Dojem mi kazí jen všude rozkvetlá pole řepky. Projíždím po silnici 15, kde jsou úžasná panoramata. Když se blížím k obci Želkovice, tak se kochám pohledem na bývalou románskou rotundu, která je dnes součástí kostela sv. Petra a Pavla. Projedu Skršínem a naskýtá se mi naprosto jiný pohled na krajinu. Vidím elektrárnu Komořany, doly, chemičku v Záluží u Litvínova, Most a v dáli Krušné hory. Projedu Mostem a odbočuji směrem na Horní Jiřetín, Černice a Jezeří. Před devátou zastavuji u brány zámku. Zde mě vítají dva psi, kterým pokaždé dovezu něco na zub. Zámek Jezeří nyní vlastní stát. Je kulturní památkou a v nedávné době se dostal na seznam deseti nejohroženějších památek Evropy. V osmdesátých letech 20. století měl zámek ustoupit těžbě uhlí, což se naštěstí nestalo. Za minulého režimu byl velmi zdevastován a byl ponechán svému osudu. Je to úžasné místo s velkou historií a geniem loci. Od devadesátých let prochází postupnou obnovou. Naše firma může přispět svým umem. V loňském roce jsme vyhráli výběrové řízení. Během dvou let bychom měli opravit Divadelní sál, aby mohl zase zářit v plné kráse. Dokončili jsme tesařské práce nad kopulí sálu. Dnes máme v plánu s truhláři demontovat původní okna včetně žaluzií v Divadelním sále. Jsou to jedna z nejstarších oken na zámku. Pocházejí pravděpodobně z 18. století. Bohužel jsou ve velmi špatném stavu, tak

budeme vyrábět kopie. Původní okna následně po menší opravě uložíme do depozitáře zámku. Truhláři vylezli na lešení a postupně demontují okna. V deset dorazili restaurátoři, kteří si dnes budou zaměřovat kopuli a zhotovovat si šablony na tažení štuků. Na lešení v sále diskutujeme, jak budeme následně provádět opravy. Nechávám je pracovat a přesouvám se přes zámek a nádvoří zase na druhé lešení k truhlářům. Těm se

mezitím podařilo původní žaluzie a okna demontovat. Prohlížím si zblízka systém, jakým byly ovládány žaluzie v sále. Z lešení vidím obrovskou těžební jámu, kde dříve stávaly obce jako třeba Albrechtice, a rozprostíralo se Dřínovské jezero. Doufám, že budoucí generace budou mít jiný pohled. Během dne vyřizuji e-maily, telefonuji. Odpoledne mají restaurátoři hotový sádrový odlitek pro zhotovení šablony na štukový rám zrcadla a zaměření kopule. Ještě budou muset

přijet znovu, aby si připravili vše potřebné před zahájením prací. Kolem čtvrté hodiny vyrazím zpět domů do Lysé nad Labem. Cestou se potřebuji ještě zastavit v Žatci u pana projektanta. Dávám si tedy trasu do Waze. Vede mě směr Komořany a Havraň. Projíždím nyní zdevastovanou krajinou mezi doly a nekonečnými dopravními pásy. Na silnici nánosy prachu. Je to velmi deprimující. Kousek dál jsou zase samé haly průmyslových zón. Část krajiny se už po dolech rekultivuje, ale bude trvat dlouho, než bude vypadat aspoň trochu jako dříve. V Žatci jsem chvilku a pak už jedu domů. Přijíždím před sedmou. Mám za sebou další den, kdy jsem byla na Jezeří. Starší dcera uvařila výbornou večeři. Při jídle manželovi a dcerám sděluji dojmy z dnešního dne. Historie je mým celoživotním koníčkem, a tak jsem ráda, že mohu přispět k obnově tohoto úžasného místa.

Autorka je stavbyvedoucí.